

esetet is láttam, hogy a lakó hágcson igyekezett megközelíteni a harmadik emeleten lévő szobáját, mert az épület többi része tiszta rom volt. De a varsóiak mosolyognak, tréfával ütik el a bajt, mert építetek és az élelmezés is jó. Lengyelország gazdag mind agrártermékekben, mind ásványi, ipari kincsekben. Nevetve mondják, hogy a XIV. századbéli óváros felépítése majd hárommilliárd zlotiba kerül. Ez a városrész marad csak régi az újjászületett Varsóban, a többi minden új, modern rendezésű lesz. A város központjában foglalnak helyet a közintézmények, hivatalok, iskolák épületei. A nehézipar a Visztula mellé északra, a könnyűipar délre kerül; a város nyugatán, keletén épülnek fel a lakónegyedek, a szovjet módszer szerint parkok közé ágyazva a munkások lakóházai. Az építkezés rohamosan folyik. Autóknak építő munkásokkal, rajzokkal teli hónaljú mérnökökkel találkozott, és fortyogó aszfaltozógépek szaga facsarta ourunkat. A lengyel munkáserő már fél Varsót újjáépítette.

A munkásosztálynak ez a mindig talpraugró energiája, építő lendülete az, mely még jobban elmélyítette bennem az imperialista háborús-uszítók elleni gyűlöletet azok ellen, akik szabad dolgozók munkájára és veritékére pályáznak és munkájuk gyümölcsét könnyű szívvel fürdetnék vérben.

NAGY SÁNDOR

SZTÁLIN

— Mikola Bázsan —

Fenn a vörösorrú Kremlben áll egy ember,
ott áll egyszerűen, tábori köpenyben,
ismeri őt város-, falu-, tanyatenger,
nincsen föld, hol neve szájról el nem rebben.

Világ minden része ragyogja be őt már,
Kelet, Nyugat forrong s épül körülötte,
a győzelem képe, mint erős vár, úgy áll,
népeket, tág teret s időt összekötve.

Éveivel boldog köre egyre tágul,
lánelméje nyomán tárul a dicsőség,
nagy és hősi bajtárs, sorsunkon áll társul,
vezér s legjobb barát — vallja a közösség.

Benné léleketünk, harcok erője,
nem félerő lakik hősi, nagy szívében,
egész szívvel tör ő harcolva előre,
győztesen megállva előttünk az élen!

Fordította: SZOKOLAY KÁROLY